

ระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

The Level of the Good Governance Principles Affecting the Development
Administration of the Sub-District Administration Organizations in Thai-
Myanmar

ณัฐพัชร์ สติพรธนะชัย และปรีชา หงษ์ไกร
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
E-mail: natta_phat@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 356 คน ได้ทำการวิจัยโดยการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ในระหว่าง วันที่ 15 มีนาคม 2551 ถึง 30 เมษายน 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าเท่ากับ 1.00 และการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 50 ชุด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคพบว่ามีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9895 (α coefficient = .9895) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ เมื่อพิจารณาการบริหารจัดการที่ดีเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.94) รองลงมา คือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม (\bar{X} = 3.74, S.D. = 0.95) ด้านหลักความโปร่งใส (\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.91) ด้านหลักคุณธรรม (\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.98) ด้านหลักความพร้อมรับผิด (\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.90) ด้านหลักนิติธรรม (\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.90) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.91) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.92) ด้านการบริหารจัดการ (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.89) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (\bar{X} = 3.23, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการที่ดี/การบริหารการพัฒนา/การพัฒนาการบริหาร/การบริหารเพื่อการพัฒนา

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine the level of the good governance principles affecting of the development administration of the sub-district administration organizations in Thai-Myanmar border. A quantitative research methodology. The population of this research was chairperson of the sub-district administration organizations of 10 provinces along the Thai-Myanmar border, including Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son, Tak, Kanchanaburi, Ratchaburi, Phetchaburi, Prachuap Khiri Khan, Chumphon and Ranong provinces. Data were collected by using questionnaires

for targeted groups who were 356 chairmen of sub-district administration organizations. The study conducted research and collected data during 15 March 2551 to 30 April 2555. The instrument used for this research was questionnaire items developed to test the validity which was approved by experts with Item-Objective Congruence index at 1.00 and analysis of reliability of the 50 sets of coefficients, using Cronbach's alpha a confidence level at .9895 (α coefficient = .9895). The statistical analysis used was descriptive statistics, percentage, mean, standard deviation and mean sequence. The result of the research on level of the good governance principles of sub-district administration organizations was found at high level. When considering each item, the highest point was efficiency (\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.94) The second is the principle of participation (= 3.74, SD = 0.95). transparency (\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.91), integrity (\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.98), accountability (\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.90), rule of law (\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.90), human resource development (\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.91), learning organization (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.92), management (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.89), and information technology and communication (\bar{X} = 3.23, S.D. = 0.94).

Keywords: Good Governance/ Development Administration/Development of Administration/ Administration of Development

ความสำคัญของปัญหาวิจัย

การบริหารการพัฒนาสมัยใหม่มีความสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าองค์ความรู้ด้านการบริหารการพัฒนาแบบดั้งเดิม การบริหารการพัฒนาแบบดั้งเดิมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงไม่รวดเร็วนัก มักจะมุ่งเน้นการบริหารการพัฒนาเฉพาะด้าน ส่วนนักบริหารการพัฒนาสมัยใหม่จะต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงกระแสโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบทั้งต่อองค์การ การให้บริการของภาครัฐ การกำหนดนโยบายการพัฒนา การพัฒนาธุรกิจ การบริหารชุมชน และทรัพยากรองค์ความรู้ พัฒนบริหารศาสตร์สมัยใหม่จึงต้องบริหารเพื่อให้มีการปรับตัวได้อย่างดี มองการพัฒนาในระยะยาวขึ้น รวมทั้งเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่าง ๆ ที่ชัดเจนขึ้น การบริหารการพัฒนาสมัยใหม่จะมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ที่มองภาพการพัฒนาที่เป็นองค์รวม มองภาพกว้างขึ้น เช่น นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ เดิมมุ่งเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การใช้กลไกตลาดและเปิดเสรี จึงเกิดกระแสแนวคิดการพัฒนาใหม่ เป็นการเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ ต้องเป็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีลักษณะที่สำคัญ คือ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สม่ำเสมอ การเจริญเติบโตที่ต้องช่วยให้เกิดความกินดีอยู่ดีของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไม่กระจุกตัว การเจริญเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ การมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ดีสามารถรับมือกับปัจจัยเสี่ยงจากโลกภายนอกที่เข้ามากระทบได้ ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีคุณภาพนี้จะต้องคำนึงถึงสถาบันต่าง ๆ ในสังคมนอกเหนือจากทางเศรษฐกิจด้วย การบริหารการพัฒนาด้านอื่นๆ ก็เช่นกัน มีการขยายองค์ความรู้ให้ครอบคลุมมากขึ้น การบริหารองค์การ ความรู้เดิมมององค์การแบบכלໂຕ แต่ทฤษฎีการบริหารองค์การสมัยใหม่วิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนขององค์การกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ในการบริหารการพัฒนาภาครัฐแนวใหม่ เป็นการนำแนวคิดหรือตัวแบบการจัดการสมัยใหม่แนวธุรกิจมาประยุกต์มาใช้กับภาครัฐ เพื่อให้การบริหารงานของภาครัฐเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดการเสริมพลัง โดยเฉพาะแนวทางการมีส่วนร่วมของสมาชิกในองค์การ และการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ (ณัฐพงษ์ ทองภักดี, 2550: 1-2)

การปฏิรูประบบราชการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง มีการออกกฎหมายมารองรับ อาทิ เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยเป้าหมายสุดท้าย คือ การบริการประชาชน เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด รัฐบาลได้ปรับองค์ประกอบทุกส่วน ทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (good governance) พ.ศ. 2542 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล คือการกระจายอำนาจในการสนองความเป็นอยู่ของประชาชน ให้ดีขึ้น มีการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงมีแนวนโยบายให้ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานจัดการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งประกอบไปด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักองค์กรแห่งการเรียนรู้ หลักการบริหารจัดการ และหลักการเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้การกระจายอำนาจของประเทศไทยนั้น รัฐบาลในส่วนกลางจะกระจายอำนาจบางส่วนให้แก่หน่วยการปกครองในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหารและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการสาธารณะต่าง ๆ ด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายมอบให้ ซึ่งปัจจุบันหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการภารกิจด้านกิจการสาธารณะให้แก่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่น (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2545: 15)

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ

หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน 2) องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันการดำเนินงานของ อบต. มีปัญหาและอุปสรรค พอสรุปได้ดังนี้ 1) การจัดทำแผนพัฒนาของ อบต. ยังไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงและทั่วถึง 2) ความเข้าใจใน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกันทำให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 3) การให้ความรู้ และคำแนะนำ อบต. จากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่เป็นแนวทางเดียวกันทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน 4) อบต. ขาดศักยภาพที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้เต็มรูปแบบ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านบุคลากรการดำเนินงานจึงต้องพึ่งพาหน่วยงานอื่น 5) บุคลากรส่วนใหญ่ของ อบต. ขาดทักษะความชำนาญโดยเฉพาะในด้านการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนด้านการออกแบบและการควบคุมงานไม่ทั่วถึง จึงอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ 6) ปัจจุบันหน่วยงานของราชการส่วนท้องถิ่นได้ปรับปรุงระบบบัญชีใหม่โดยใช้เกณฑ์คงค้าง (พึงรับพึงจ่าย) ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังไม่คุ้นเคยและขาดทักษะ การบันทึกบัญชีอาจไม่ถูกต้องครบถ้วน ทำให้ไม่สามารถได้ประโยชน์จากระบบบัญชีในการควบคุมการใช้จ่ายเงิน และการใช้รายงานทางการเงินเพื่อประโยชน์ในการบริการ เป็นต้น (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2546: 49-50)

อีกทั้งจากการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าองค์การ

บริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จำนวน 3,425 แห่ง (ร้อยละ 50.82) มีประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในระดับต่ำ รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3,314 แห่ง (ร้อยละ 49.18) และไม่มีองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งใดเลยที่มีประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในระดับสูง ตลอดจนเกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ความไม่โปร่งใส ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้ผ่านการร้องเรียนหรือไม่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานต่างๆ ก็ยังมีอีกมาก ซึ่งล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข (ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ, 2547: 31)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ในประเด็นคำถามที่ว่าระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนา คืออะไร ซึ่งผลของการศึกษาที่ได้จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและแผนงานโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

ประโยชน์ที่ได้รับ

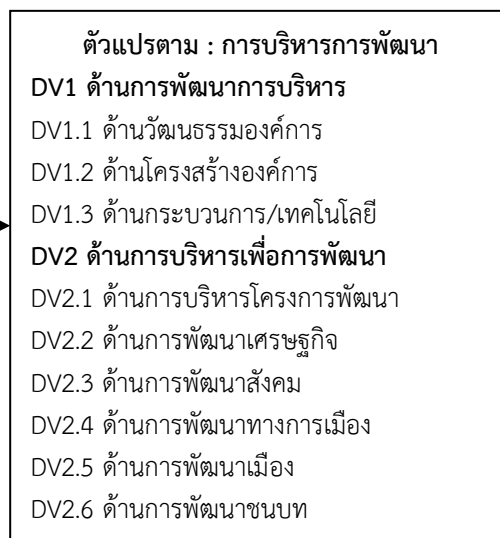
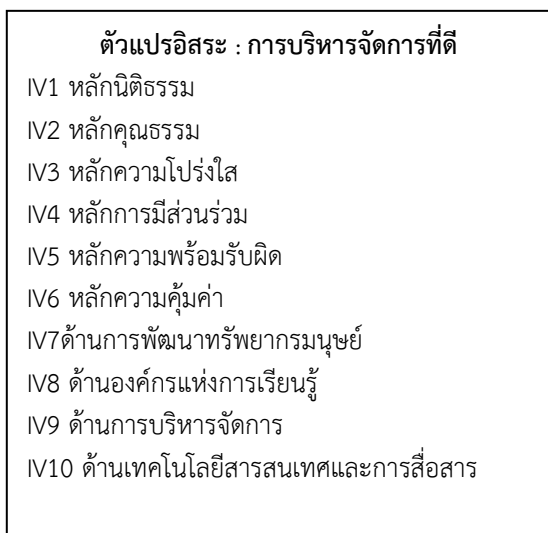
1. ทำให้ทราบระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ซึ่งผลของการศึกษาที่ได้จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและแผนงานโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยมีการกำหนดเป็นตัวแปรอิสระ คือ หลักการบริหารจัดการที่ดี ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความพร้อมรับผิด ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่วนตัวแปรตามประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาการบริหารเมืองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 3 ด้าน คือ หนึ่งด้านวัฒนธรรมองค์กร สองด้านโครงสร้างองค์กร สามด้านกระบวนการ/เทคโนโลยี 2) ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา เมืองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 6 ด้าน คือ หนึ่งด้านการบริหารโครงการพัฒนา สองด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สามด้านการพัฒนาสังคม สี่ด้านการพัฒนาทางการเมือง ห้าด้านการพัฒนาเมือง หกด้านการพัฒนาชนบท

2. ด้านประชากร ได้ทำการวิจัยผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (มีอำเภอรวมทั้งหมด 111 แห่ง มีตำบลรวมทั้งหมด 1,013 แห่ง) เมืองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 648 แห่ง มีจำนวนประชากรทั้งหมด 3,240 คน

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิด (conceptual framework) ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้นำแนวคิดหลักการบริหารจัดการที่ดีของถวิลวดี บุรีกุล และคณะ (2549: 83-95) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในด้านตัวแปรหลักการบริหารจัดการที่ดี 10 หลัก ประกอบด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หลักองค์กรแห่งการเรียนรู้ หลักการบริหารจัดการ และหลักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้นำแนวคิดการบริหารการพัฒนาของเว็ดเนอร์ (Weidner, 1962: 254) ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาการบริหาร เมืองค์ประกอบหลักๆ อยู่ 3 ด้าน คือ หนึ่งด้านวัฒนธรรมองค์กร แนวคิดของชาร์ล แฮนด์ (Charles Handy, 1978: 23) และติน ปรัชญพฤทธิ (2552 :75) สองด้านโครงสร้างองค์กร แนวคิดของโรเบิร์ต เพสต์ตัส (Robert Pesthus, 1962 :4) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 101) สามด้านกระบวนการ/เทคโนโลยี แนวคิดของเจมส์ ทอมสัน (James Thompson, 1967: 15-17) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 103) 2) ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา เมืองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 6 ด้าน คือ หนึ่งด้านการบริหารโครงการพัฒนา แนวคิดของเทเลอร์และวัตลิง (Taylor and Watling, 1979: 1-12) นิโกร และนิโกร (Nigro and

Nigro, 1984: 12) แรนด์คอฟและพอสเนอร์ (Randolph and Posner, 1988: 11) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 154-156) สองด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แนวคิดของมีเหม็นท์ (Mehment, 1978: 175-176) เจ็นนิง และ เว็สส์ (Jennings and Weiss, 1982: 10-22) และติน ปรัชญพฤทธิ, 2531: 118-119) สามด้านการพัฒนาสังคม (Department of Economic and Social Affairs, United Nations, 1975: 8) แนวคิดของบิชอป และเค (Bishop and Kay, 1989: 15) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 268) สี่ด้านการพัฒนาทางการเมือง แนวคิดของดาย (Dye, 1981: 1) เฟรด ริกก์ (Fred Riggs, 1967: 317) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 287) ห้าด้านการพัฒนาเมือง แนวคิดของฟิกเกอร์และเกรฟ (Ficker and Graves, 1971: 79-81) เทเลอร์ (Taylor, 1980: 152, 269-271) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 318) หกด้านการพัฒนาชนบท แนวคิดของไบรแอนท์ และไวท์ (Bryant and White, 1984: 2) โร และ เรฟฟอร์ม่า (Ro and Reforma, 1985: 147) และติน ปรัชญพฤทธิ (2550: 334)

สมมติฐาน

ระดับการบริหารจัดการที่ดีมีผลต่อการบริหารการพัฒนา

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเชิงนิรนัย (deductive) ในการนำแนวคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง จำนวนทั้งสิ้น 648 แห่ง มีประชากรทั้งหมด จำนวน 3,240 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 356 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยจะแบ่งประชากรออกเป็น 3 ชั้นภูมิ คือ อำเภอ ตำบล และตำแหน่ง ที่เลือกมาจากทุก ๆ อำเภอ ตำบล และตำแหน่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล หลังจากนั้นนำมากำหนดสัดส่วนแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยใช้การจับฉลากแบบไม่สุ่มประชากรที่ถูกสุ่มแล้วขึ้นมาอีก (simple random sampling without replacement) ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างโดยนำแนวคิดการกำหนดขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 125) และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ 5 % จากสมการ

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2} \text{----- (1)}$$

เมื่อ

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงร้อยละ .05

$$n = \frac{3,240}{1+3,240(0.05)^2} \text{----- (2)}$$

$$= 356.14$$

เมื่อแทนค่าในสูตร ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 356 คน

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบล (แห่ง)	จำนวนผู้บริหาร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
เชียงราย	92	460	50
เชียงใหม่	113	565	62
แม่ฮ่องสอน	43	215	24
ตาก	52	260	29
กาญจนบุรี	81	405	45
ราชบุรี	78	390	43
เพชรบุรี	71	355	39
ประจวบคีรีขันธ์	45	225	24
ชุมพร	53	265	29
ระนอง	20	100	11
รวม	648	3,240	356

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (research instruments) คือ แบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณ

ชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านหลัก นิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความพร้อมรับผิด ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กร แห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมมีคำถาม ทั้งหมด 52 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วน ประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการ บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณ ชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้าน วัฒนธรรมองค์การ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้าน กระบวนการ/ด้านเทคโนโลยี รวมมีคำถามทั้งหมด 28 ข้อ โดยลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประเมิน ค่าของลิเคิร์ต (Likert scale)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการ พัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณ ชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการ บริหารโครงการพัฒนา ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้าน การพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาทางการเมือง ด้านการ พัฒนาเมือง และด้านการพัฒนาชนบท รวมมีคำถาม ทั้งหมด 48 ข้อ โดยลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตรา ส่วนประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทางทฤษฎี แนวความคิดจากผลงานวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ สูงสุดอันแสดงให้เห็นถึงตัวแนวความคิด ทฤษฎี เพื่อการ เลือกสรรตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการที่ดี มาใช้เป็นเกณฑ์ในการชี้วัดได้อย่างถูกต้อง และหาตัว แปรที่มีอิทธิพลต่อการบริหารการพัฒนา เพื่อศึกษา ระดับการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วน ตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ซึ่งทำการวิจัย โดยการศึกษาและรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2551 ถึง 30 เมษายน 2555

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม โดย การใช้แบบสอบถามในระหว่างวันที่ 30 เมษายน 2554 ถึง 30 เมษายน 2555

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดน ไทย-พม่า โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ในการบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของการ บริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ อันดับค่าเฉลี่ย (mean sequence) ในการแปลผล ค่าเฉลี่ยของข้อมูลซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่าของ ลิเคิร์ต (Likert scale) ในส่วนนี้ ได้แบ่งช่วงของการแปล ผลออกเป็น 6 ช่วงดังนี้ (Donnelly, 2004: 44-47)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
0.00 - 0.83	ไม่มีการปฏิบัติ
0.84 - 1.67	มีการปฏิบัติเป็นบางส่วน
1.68 - 2.49	มีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
2.50 - 3.32	มีการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น
3.33 - 4.15	มีการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ ทั้งองค์การ
4.16 - 5.00	มีการปฏิบัติอย่างที่ดีเลิศ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดน ไทย-พม่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลการ วิเคราะห์ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มี การศึกษาในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งเป็นนายก อบต. และส่วนใหญ่มักระบุการทำงาน 6-10 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารจัดการที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดน ไทย-พม่า โดยรวมมีการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้ง องค์การ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ตามตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการปฏิบัติในการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวม

การบริหารจัดการที่ดี	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
1. ด้านหลักนิติธรรม	3.65	0.93	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	6
2. ด้านหลักคุณธรรม	3.69	1.01	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	4
3. ด้านหลักความโปร่งใส	3.72	0.94	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	3
4. ด้านหลักการมีส่วนร่วม	3.74	0.95	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	2
5. ด้านหลักความพร้อมรับผิด	3.66	0.93	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	5
6. ด้านหลักความคุ้มค่า	3.75	0.97	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	1
7. ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3.64	0.94	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	7
8. ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้	3.61	0.95	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	8
9. ด้านการบริหารจัดการ	3.61	0.95	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	9
10. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3.59	0.97	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	10
ค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการที่ดี	3.67	0.95	ถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ	

จากตาราง 2 พบว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล มีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 0.97) รองลงมา คือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.74$, S.D.=0.95) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.97)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า มีการอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านหลักความคุ้มค่า มีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ ($\bar{X} = 3.38$, S.D.= 0.94)

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับประชาชนด้วยการให้บริการที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.47$, S.D.=0.86) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดขั้นตอนกระบวนการ ระยะเวลา ดำเนินการ และมาตรการการให้บริการประชาชนที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.41$, S.D.=0.97) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการดำเนินการให้บริการสาธารณะที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาของสังคมในบางด้าน ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.99) สอดคล้องกับวรรณคดีรัตน์ (2549: 131) ได้กล่าวว่า หลักความคุ้มค่า คือ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของกมลลักษณ์ ยินดียม (2554: 164) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารองค์การตามหลักการบริหารจัดการที่ดี:กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาโดยรวมมีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ เมื่อพิจารณาการบริหารจัดการที่ดีเป็นรายด้าน พบว่า อันดับแรก คือด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ รองลงมา คือ

ด้านหลักความคุ้มค่า และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการ

1.2 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.92$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้รู้จักรวมตัวกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 3.40, S.D. = 0.96$) รองลงมา คือ ในบางครั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนำความคิดเห็นจากประชาชนมาปรับปรุงการทำงาน ($\bar{X} = 3.39, S.D. = 0.89$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้พร้อมรับการแสดงความคิดเห็นจากประชาชน ($\bar{X} = 3.33, S.D. = 0.89$) สอดคล้องกับวรรณ ภาศิริรัตน์ (2549 :130) ได้กล่าวว่า หลักการมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบต่อผลของการกระทำนั้น

1.3 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านหลักความโปร่งใส มีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ ($\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.91$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.87$) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีช่องทางให้ประชาชนได้รับโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.90$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องได้ ($\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.91$) สอดคล้องกับวรรณ ภาศิริรัตน์ (2549 : 130) ได้กล่าวว่า หลักการมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ

การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบต่อผลของการกระทำนั้น

1.4 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านหลักคุณธรรม มีระดับการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.98$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลให้โอกาสประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณะต่างๆ ($\bar{X} = 3.52, S.D. = 0.91$) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดมาตรฐานให้ผู้ปฏิบัติงานยึดถือหลักคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.91$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลวางตัวเป็นกลางในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.20, S.D. = 0.99$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของมานิชญ์ ปานพรหม (2554: 131) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการสาธารณะตามหลักการบริหารจัดการที่ดี: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่สามารถอธิบายคุณภาพการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านหลักความโปร่งใส ด้านการเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านหลักคุณธรรม ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และด้านหลักความคุ้มค่า

1.5 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านหลักความพร้อมรับผิด มีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ ($\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.90$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสร้างเสริมค่านิยมใหม่ ที่เน้นเรื่องการบริหารงานที่ดี ความเป็นวิชาชีพให้กับบุคลากร ($\bar{X} = 3.36, S.D. = 0.90$) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีมาตรการกำกับดูแลการดำเนินงาน โดยสามารถรักษากรอบการดำเนินงานไว้ได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.86$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีบุคลากรที่กล้าที่จะแสดงออกถึงความ

รับผิดชอบจากการกระทำของตน ($\bar{X} = 3.24, S.D.=0.92$) สอดคล้องกับวิภาส ทองสุทธิ (2551: 125-134) ได้กล่าวว่า หลักความพร้อมรับผิดชอบ คือ ความตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง การกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน

1.6 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านหลักนิติธรรม มีระดับการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.29, S.D.= 0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่บนพื้นฐานที่แสดงให้เห็นถึงการเคารพกฎระเบียบ ($\bar{X}=3.34, S.D.= 0.88$) รองลงมา คือ มีการใช้กฎระเบียบในการปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ($\bar{X} = 3.33, S.D. = 0.92$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยยึดหลักการธำรงรักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่บางฝ่าย ($\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.90$) สอดคล้องกับวรเจตน์ ภาคีรัตน์ (2549:128) ได้กล่าวว่า หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เลือกปฏิบัติ และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมายและกฎข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจ หรือตามอำนาจของตัวบุคคล

1.7 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีระดับการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.28, S.D. = 0.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร ($\bar{X} = 3.32, S.D.=0.92$) รองลงมา คือ บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความผูกพันต่อกัน ($\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.87$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.22, S.D.=0.94$) สอดคล้องกับผล

การศึกษาของแฟรนส์ เดอร์รี่ (Frances Dery, 2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง องค์การจตุการจตุการทรัพยากรมนุษย์กับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า ขอบเขตของความรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนและประวัติความสำเร็จในการดำเนินการของเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์มีผลต่อการสื่อสารและกิจกรรมการวางแผนที่เป็นตัวกำหนดระดับของการจัดวางทางสังคม จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารขององค์การทำให้เข้าใจถึงการจตุการระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์ว่ามีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์การ ขอบเขตของความรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนของธุรกิจและหน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์มีความเป็นไปได้ที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการสื่อสารและกิจกรรมการวางแผนระหว่างผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์และผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง ในทำนองเดียวกันประสบการณ์การทำงานก็เช่นกันมีผลต่อความเต็มใจของผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์และผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงในการร่วมมือกัน การจัดการกระบวนการจตุการโดยผู้บริหารสายงานหลักหรือผู้บริหารโครงการมีความเป็นไปได้ในการกำหนดการตัดสินใจในการบริหารในการดำเนินงานระยะสั้นโดยปราศจากการอ้างถึงทิศทางเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว

1.8 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีระดับการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.25, S.D. =0.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการความรู้ขององค์การ ($\bar{X}=3.29, S.D.=0.92$) รองลงมา คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้มาใช้ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=3.28, S.D.= 0.90$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้/ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.20, S.D. = 0.95$) ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของเปี่ยมพงศ์ นุ้ยบ้านด่าน (2543: 13-17) ได้กล่าวถึง องค์กรแห่งการเรียนรู้ ว่าเป็นองค์การในอุดมคติที่สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยความ

ร่วมมือของสมาชิกในองค์กรโดยอาศัย The five disciplines เป็นหลักที่สมาชิกในองค์กรจะใช้เพื่อพัฒนาตนเอง และองค์การสู่ความเป็นองค์กรอัจฉริยะที่จะสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง ซึ่งการที่จะปรับเปลี่ยนองค์การสู่ความเป็น Learning Organization นั้นเราจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายและภาระหน้าที่ขององค์กรเป็นหลักวิเคราะห์หาปัญหาที่แท้จริงขององค์กร โดยไม่หลงยึดติดอยู่กับภาพลวงตา ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยของแต่ละองค์การ เป็นหลักวิธีการที่ใช้ได้ผลในองค์การหนึ่งๆ อาจจะใช้ไม่ได้ผลในองค์การหนึ่งก็เป็นได้ องค์การจะต้องมุ่งไปในทางใด จะต้องปรับตัวอย่างไร จะต้องตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างไรที่จะทำให้องค์การอยู่รอดเจริญเติบโต และทรงประสิทธิภาพสูงสุดได้ตลอดไปนั้น เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจ และ เชื่อมโยงตลอดจนการบูรณาการ (Integration) ทางความคิดอีกมากเพื่อที่จะได้ทำความเข้าใจองค์การแห่งการเรียนรู้และวิธีที่จะสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น

1.9 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารจัดการ มีระดับการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดวิสัยทัศน์ของหน่วยงานของเราด้วยกันทั้งองค์การ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.89) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการทบทวนกลยุทธ์ในการบริหาร โดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของภารกิจในการให้บริการประชาชน ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.91) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรบางฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.93) สอดคล้องกับ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548 :5) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือ การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึงของหน่วยงาน และ/หรือ บุคคล) ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ เช่น (1) การบริหารนโยบาย (Policy) (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) (3) การบริหารคุณธรรม (Morality)

(4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) (5) การวางแผน (Planning) (6) การจัดองค์การ (Organizing) (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) (8) การอำนวยการ (Directing) (9) การประสานงาน (Coordinating) (10) การรายงาน (Reporting) และ (11) การงบประมาณ (Budgeting) เช่นนี้ เป็นการนำ “กระบวนการบริหาร” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร” ที่เรียกว่า แพมส์-โพสคอร์บ (PAMS-POSDCoRB)

1.10 การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีระดับการปฏิบัติปรับปรุงให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.94) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำนโยบายและแผนเชิงกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.90) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำเทคโนโลยีและการสื่อสารมาใช้ในหน่วยงานเพื่อลดขั้นตอนการทำงาน ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.89) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงพอกับความต้องการใช้งาน ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.97) สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของแฟรนส์ เดอร์รี่ (Frances Dery, 2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง องค์การจัดวางการจัดการทรัพยากรมนุษย์กับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า ขอบเขตของความรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนและประวัติความสำเร็จในการดำเนินการของเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์มีผลต่อการสื่อสารและกิจกรรมการวางแผนที่เป็นตัวกำหนดระดับของการจัดวางทางสังคม จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารขององค์การทำให้เข้าใจถึงการจัดวางระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์ว่ามีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์การ ขอบเขตของความรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนของธุรกิจและหน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรมนุษย์มีความเป็นไปได้ที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการสื่อสารและกิจกรรมการวางแผนระหว่างผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์และผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง ใน

ทำนองเดียวกันประสบการณ์การทำงานก็เช่นกันมีผลต่อความเต็มใจของผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์และผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงในการร่วมมือกันการจัดการกระบวนการจัดวางโดยผู้บริหารสายงานหลักหรือผู้บริหารโครงการมีความเป็นไปได้ในการกำหนดการตัดสินใจในการบริหารในการดำเนินงานระยะสั้นโดยปราศจากการอ้างถึงทิศทางเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยเรื่อง ระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ควรนำกรอบคิดระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่าไปใช้กับจังหวัดอื่น ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สูงกว่านี้อีก เพื่อเป็นการยืนยันความเชื่อถือได้ของกรอบคิดระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่พัฒนาขึ้น

2. ตัวแปรในกรอบคิดระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร แต่การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการนำความคิดเห็นจากประชาชนหรือจากสภาพแวดล้อมภายนอกให้มากกว่านี้ เช่น ออกแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปใช้กับประชาชน เพื่อให้ทราบถึงสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมโดยแท้จริง และเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่าจริงหรือไม่

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง ระดับการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อการบริหารพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งโดยเฉพาะ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ ดร.พิรพล ไตรทศวิทย์ ดร.เมฆินทร์ เมธาวิกุล อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำดัชนีพจนานุกรม ที่ให้กรอบแนวคิด แนวทางในการศึกษา คำแนะนำ ช่วยเหลือและเสนอแนะ และแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้าน ของการทำดัชนีพจนานุกรม

ศาสตราจารย์ ดร.ดิน ปรีชญพฤทธิ รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ ประเสริฐศรี รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา สุจริตนารักษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ วงษ์บูรณาวาทย ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถามประกอบการวิจัยส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ดร.ไชนันท์ ปัญญาศิริ และ ดร.จิตภาภีร์ศิริกุล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม และคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาต่าง ๆ ในการศึกษา จนผู้ศึกษามีความรู้นำมาใช้ในการทำดัชนีพจนานุกรมครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุก ๆ ท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้ ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสยาม นักศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไปในอนาคตต่อไป

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณความดีทั้งหมดของดัชนีพจนานุกรมเล่มนี้แต่ บิดา มารดา ครอบครัว อาจารย์และเพื่อน ๆ ของผู้วิจัย ที่ทำให้มีความสำเร็จในวันนี้

เอกสารอ้างอิง

- กมลลักษณ์ ยินดียม. 2554. “ประสิทธิผลการบริหารองค์การตามหลักการบริหารจัดการที่ดี: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา”. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- กิตติศักดิ์ พรพรมวินิจ. 2553. “ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะตามหลักการบริหารจัดการที่ดี :กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา”. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. 2546. **ทิศทางการปกครองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ**. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ณัฐพงษ์ ทองภักดี. 2550. การบริหารการพัฒนา: บูรณาการตามกรอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. บทความในการสัมมนาประจำปี 2 มีนาคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ติน ประชัญพฤทธิ. 2531. “ข้าราชการกับการบริหารการพัฒนา”, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารรัฐกิจเปรียบเทียบและการบริหารการพัฒนา. หน่วยที่ 12 สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ติน ประชัญพฤทธิ. 2550. **การบริหาร การพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทาง และปัญหา**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ติน ประชัญพฤทธิ. 2552. **การพัฒนาองค์การสมัยใหม่**. เอกสารประกอบการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.
- ถวิลวดี บุรีกุล , วันชัย วัฒนศัพท์. 2549. **โครงการขยายผลเพื่อนำตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีระดับองค์กรไปสู่การปฏิบัติ**. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ. 2547. การประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. ปีที่ 7 ฉบับที่พิเศษ (ก.ย.- ธ.ค. 2547).
- เปี่ยมพงศ์ น้อยบ้านด่าน. 2543. องค์การแห่งการเรียนรู้. **วารสารการศึกษาพยาบาล**. 10 (3).
- มาโนชญ์ ปานพรหม. 2554. “คุณภาพการให้บริการสาธารณะตามหลักการบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณภาคเหนือตอนล่าง”. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. 2549. **หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง**. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- วิภาส ทองสุทธิ. 2551. **การบริหารจัดการที่ดี**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์อินทภาส.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. 2548. **การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. 2545. **การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Bryant, C. & White, L.G. 1984. **Managing Development in the Third World**. Vol. 2 Boulder, Colorado: West view Press.
- Bishop, M. & Kay, J.A. 1989. Privatization and the Performance of Public Firms, A paper presented at the conference on Privatization :Lessons from Europe & ASEAN, Singapore. February.
- Dye, T.R. 1981. **The Politics of Equality**. New York :The Bobbs-Merrill.

- Ficker, V.B. & Graves, H.S. 1971. **Social Science and Urban Crisis: Introductory Readings**. New York: The Macmillan.
- Frances Dery, K. 2003. **How Do Organizations Align Human Resource Management with Information Technology? An Exploratory Study of Four Australian Firms**. Melbourne: University of Melbourne.
- Handy. C. 1978. **Gods of Management**. Souvenir Press: London.
- Jennings, A. & Weiss, T.C. 1982. **The Challenge of Development in the Eighties: Our Response**. Oxford Pergamum Press.
- Mehment, O. 1978. **Economic Planning and Social Justice in Developing Countries**. London: Croom Helm.
- Nigro, F.A. & Nigro, L.G. 1984. **Modern Public Administration** sixth ed. Manila: Harper International Edition.
- Randolph, W.A. & Posner, B.Z. 1988. **Effective Project Planning and Management: Getting the Job Done**. Englewood Cliffs, N.J: Prentice Hall.
- Ro C.H. (ed.) & Reforma, M.A. (assoc.ed). 1985. **Social Change and Administrative Reform towards the Year 2000**. Seoul, Korea: ERoPA-Eastern Regional Organization for Public Administration.
- Robert, Presthus. 1962. **The Organizational Society: An Analysis and a Theory**. New York: Publication.
- Taylor, W.J. & Watling. T.E. 1979. **Successful Project Management**. London: T.J. Press.
- Thompson, J. 1967. **Organization in Action**. New York: McGraw-Hill.
- Weidner, E.W. 1962. "Development administration: A new focus for research". In Heady, F. and Stokes, S.L. (eds.). **Papers in Comparative Public Administration**. Ann Arbor, Michigan :Institute of Public Administration.